

UNIVERSITETET I OSLO
DET HUMANISTISKE FAKULTET

Eksamen i
NOR1302 – Nordisk barne- og ungdomslitteratur 1
Høst/haust 2021

Tid: 3. desember 2021 kl. 9-14 (4 timer)

Hjemmeeksamen

Oppgavesettet er på fem sider, forsiden medregnet.

Oppgavesettet er på fem sider medrekna framsida.

(Side 2 er bokmål, side 3 er nynorsk, side 4 og 5 er utdrag)

BOKMÅL

Velg én av disse oppgavene:

- 1) Gi en sammenlignende analyse av Aimée Sommerfeldts *Miriam* (1950) og Maja Lundes *Over grensen* (2012) med utgangspunkt i de vedlagte utdragene. Vis til sekundærlitteratur på pensum, og supplér gjerne med annen sekundærlitteratur.
- 2) Hvordan skildres drabantbyen i Anne Cath. Vestlys *Aurora i blokk Z* (1966) og Gulraiz Sharifs *Hør her'a* (2020)? Gi en sammenlignende analyse av verkene med vekt på blokkmotivet og temaet mangfold.

NYNORSK

Vel ei av desse oppgåvene:

- 1) Gje ein samanliknande analyse av *Miriam* (1950) av Aimée Sommerfeldt og *Over grensen* (2012) av Maja Lunde med utgangspunkt i utdraga som ligg ved oppgåvesettet. Vis til sekundærlitteratur på pensum, og supplér gjerne med annan sekundærlitteratur.
- 2) Korleis skildrar Anne Cath. Vestly og Gulraiz Sharif drabantbyen? Gje ein samanliknande analyse av *Aurora i blokk Z* (1966) og *Hør her'a* (2020) med vekt på blokkmotivet og temaet mangfald.

Hun dro pusten dypt. At en kunne bli så inn i alle himmeriker lykkelig bare fordi en gutt vinket på gaten! Hun fikk lyst til å gjøre noe for å vise hvor glad hun var, noe urimelig og overmodig, noe som kunne feie alle skuffelser vekk, like lett som svampen feide et galt regnestykke av skoletavlen. Og med ett visste hun hva hun ville gjøre. Hun ville tømme alle Gamlegardens bed for aurikler, plukke hver eneste en, både de lilla, de lyse fløyelsbrune og de sjeldne røde og samle dem i en overdådig pen bukett til Bårds mor. Det ville hun gjøre. Blåse i alt, begynne på et nytt regnestykke.

Han stanset ved hagegrinden, ble stående et øyeblikk og kike opp til vinduet hennes som om han likte å se henne der.

«Har du klippet håret kortere?»

Hun lo, enda det ikke var noe å le av. «Ikke rørt det.»

«Du ser så vilter ut i dag. Skal hilse forresten.»

«Fra hvem?»

«Fra mor vel.»

I den stemningen hun var nettopp da ble hun ikke forbauset.

«Vi har fått leiligheten igjen, kan du tenke. Mor går rundt og virr hender over hvor fæl den er. Svart som pipa. Vil fært gjerne at du skal hjelpe henne med å få den pen igjen. Vil du?»

Dette nokså hverdagslige ønsket om hjelp fra Bårds mor fylte Miriam med en følelse av fest. Hun var forfremmet fra å være tålt til å være ønsket.

144

«Om jeg vill!» Hun så for seg det vakre hjemmet som hun hadde mistet på en slik vond måte, og som nå åpnet seg for henne på ny. «Skal jeg komme straks?»

«Miriam, du er en knupp!» Hun kunne se han var lettet. «Nei, vent! Jeg kommer opp først.»

Han rusket i den rustne låsen, hadde hastverk med å få åpnet den, hastverk med å komme til henne.

Hun suste ned trappen for å møte ham.

145

Først så vi ingenting. Alt var tomt og stengt. Vinduene mørke, døra lukket.

Så oppdaget vi Klara i hagen. Hun hengte opp klær, som vanlig. Hvite lakener sprellet i vinden. Hun beveget seg langsomt og var tung i ansiktet. Jeg fikk plutselig så vondt av henne.

Med ett hevet hun hodet og så rett på oss. Brått slapp hun det ene lakenet og slo hendene for ansiktet. Vi hørte et høyt hulk. Så snudde hun seg og ropte mot huset: «De er her! De er tilbake. Gerda og Otto er tilbake!»

Døra åpnet seg, og noen kom ut på trappa og begynte å springe mot oss.

Det var mamma og pappa.

De var ikke i fengsel. De var ikke på Grini. De var hjemme i doktorboligen.

Vi hadde faktisk reddet dem.

Nå løp de mot oss, alle tre. Jeg så at de gråt, men det var bare lykke- og gledesårer, for Gerda og Otto hadde kommet tilbake.

Og vi løp mot dem, hånd i hånd.

Jeg og Otto. Broren min.

«Her kommer vi!»